

בס"ד. יום ד', י"ד ניסן, ערב חג הפסח, ה'תשוי"ב.

בלתי מוגה

לאחר תפלת מנחה, קודם התחלת חלוקת המצות — צוה כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן "א-לי אתה" (וחזר ואמר — כנראה מפני שלא התחילו לנגן מיד — שאם לא ינגנו, לא יחלק המצות).

בעת חלוקת המצות ברח כ"ק אדמו"ר שליט"א את כאו"א בברכת חג הפסח כשר ושמח ("אֶ כשרין און אַ פריילעכן פסח").

לאחד נתן ב' חתיכות מצה, באמרו: זה עבור "מיכלא דמהימנותא", וזה עבור "מיכלא דאסוותא".¹ והא בהא תליא: כשיהי' "מיכלא דמהימנותא", יהי' גם "מיכלא דאסוותא", ובמילא תהי' הבריאות בשלימות.²

[לרופא ששאל מהו הענין בזה — אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: כאשר³ רופא נותן סמי-רפואה לחולה — אין החולה שואל שאלות, אלא הוא לוקח את סמי-הרפואה, גם כאשר אינו מבין אופן פעולתם...]

לא' אמר: מצה — ענינה אלקות, ואכילת מצה ענינה — אַז מ'עסט אלקות"⁴, וענין זה הוא לא רק בליל הסדר, אלא גם בכל ימי הפסח.

לא' שאל אם הי' נוכח בעת אפיית המצות (של כ"ק אדמו"ר שליט"א, שמהם חילק), וכשענה שהי' נוכח, אבל (מאיזה סיבה) לא עזר במלאכת האפי' — נתן לו כ"ק אדמו"ר שליט"א (חתיכה נוספת), באמרו: זהו בשביל הנוכחות בהאפי' ("פאַר דעם זיין") כשלעצמה.

(3) ראה גם מכתב ג' סיון שנה זו (אג"ק ח"ו ע' צח).

(4) ראה המשך וככה תרל"ז פ"ס (סה"מ תרל"ז ח"ב ע' תקלה). שיחת אחש"פ סכ"ט (לקמן ס"ע 156 ואילך). וש"נ.

(1) ראה זח"ב קפג, ב.

(2) ראה שיחת ליל ב' דחה"פ תש"ב ס"ו (סה"ש תש"ב ע' 94) — נעתק ב"היום יום" טו ניסן, א' דחג המצות.